

Een opdracht en een belofte

- Aral Dijkstra -

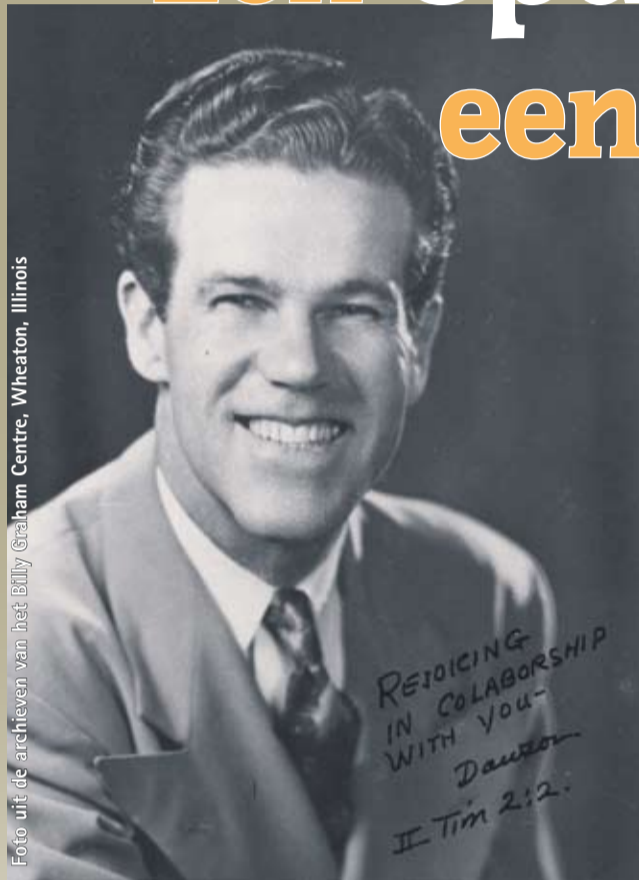

Foto uit de archieven van het Billy Graham Centre, Wheaton, Illinois

Fotoboodschap van Dawson aan zijn vriend Billy Graham.

Wat mij het meest aantrok bij De Navigators (ik spreek over 1963) waren mannen en vrouwen van God, die ten eerste de beloften van God vertrouwden en ten tweede een duidelijk bijbels doel voor ogen hadden. Daar wilden ze 100 % voor leven, 24 uur per etmaal!

Als het mogelijk zou zijn om Abraham te ontmoeten zou ik hem naar zijn levensvisie vragen. Ik denk dat zijn antwoord als volgt zou zijn: 'God heeft me een opdracht gegeven en een belofte. (Gen. 12:1). De opdracht wil ik gehoorzamen, de belofte zal Hij nakomen want bij Hem geldt: beloofd is beloofd!'

Abraham had geen Bijbel vol beloften zoals wij. Hij had niet eens het boek Genesis. Maar God had hem beloofd: 'Alle volken op aarde worden in jouw nageslacht gezegend, want jij hebt naar Mij geluisterd.' (Gen. 22:18). In de kantlijn van mijn Bijbel heb ik naast deze tekst geschreven: 'Mijn doel is God, God zelf, tot elke prijs, langs iedere weg.'

Christus als middelpunt

Dit is wat we als De Navigators altijd nastreefden. Worden als een man of vrouw van God met het Woord van

God. Met Christus als middelpunt van je leven want de oergrond van het christen-zijn is een volkomen toewijding aan de Heer Jezus en zijn Woord. Je wilt óf ten koste van alles één met Hem zijn óf niet. Er is geen tussenweg. En daar willen we anderen toe inspireren. Dat is onze missie. Niet voor niets is ons motto: *Christus kennen en Hem bekend maken*. We geloven dat alleen Jezus en zijn Woord levens kunnen veranderen naar Gods inzicht.

Heer gebruik ons

Dawson Trotman (oprichter van De Navigators), was als jong christen erg onder de indruk van Jeremia 33:3. God zegt daar: 'Roep Mij aan en Ik zal u grote en ondoordringelijke dingen verkondigen waarvan gij niet weet.' Hij vroeg een christenvriend: 'Heb jij dat wel eens meegemaakt?' 'Nee', was het antwoord. 'Ik ook niet', zei Dawson, 'maar ik wil het dolgraag zien gebeu-

ren.' Zij spraken af om elke ochtend vanaf vijf uur twee uur samen God aan te roepen voor 'die grote dingen'. Op zondag begonnen ze zelfs een uur eerder! Dit deden ze zeven weken, dag in dag uit. Hun vragen werden steeds vrijmoediger: 'Heer gebruik ons in ons dorp, in onze staat, in ons land, in de hele wereld'. En zo werd rond 1930 het navigatorwerk geboren. God heeft hun gebeden verhoord. Die gebeden hebben zelfs hun weg gevonden tot in Nederland (één van de ruim 120 landen waar De Navigators werken). Dawson ontmoette hier tijdens een conferentie in 1948 **Gien Karszen**, een oorlogsweduwe. Mede door die ontmoeting geloofde zij dat God haar kon gebruiken in Nederland en de wereld (haar boeken verschenen in meer dan 43 talen). Door haar toewijding schoot het navigatorwerk wortel en komen we nu in heel Nederland toegewijde navigatorchristenen tegen.

> lees verder op pagina 7

redactioneel

'Als ik al deze mensen zie en al deze verhalen hoor, dan denk ik: Wow ... God bestaat! Punt.' Een uitspraak van een student tijdens het Focusweekend dat eind januari bezocht werd door meer dan 1100 studenten! We kunnen meerdere Rasters vullen met de verhalen van de impact die zo'n weekend op de studenten heeft. En dan was er ook nog het Excel weekend van LEF voor jeugdleiders, veel kleiner, maar met een net zo groot hartsbereik. Het raakt me, al deze jonge mensen die kiezen om Hem te volgen. Ik hoop dat we als Navigators daar nog lang een rol in mogen spelen.

Marieke Boersma-Lensen Hoofdredacteur a.i.

Nieuwe columniste

2

Discipelen maken

4

Hot Issues

4

Leren van Antoine Bodar

5

Dag van gebed

7

terras - Jeanette Vos -

Bij De Navigators gebeurt er altijd wat. In deze rubriek brengen we het laatste nieuws. Laat mensen en activiteiten aan u voorbij trekken. Misschien is het aanleiding tot een gebed.

Navigators Nijmegen in de gevangenis

Dat De Navigators zich niet alleen inzetten voor eigen leden mag inmiddels bekend zijn. Maar dat een aantal Navigators heel Mattheüs 25:36 serieus neemt laat NSN zien.

Ledere twee weken helpen twee leden van kringhuis Aquino mee bij een kerkdienst voor jongeren die in de Justitiële Jeugdrichting 'de Hunnerberg' verblijven. Deze jongeren komen naar de diensten om te bidden, tot rust te komen en na te denken. Zo vormt God door middel van deze dienst een punt van rust in de bizarre wereld van de jeugdgevangenis en een houvast voor de periode daarna.

Geen preek maar vragen

Zo wordt dat aangepakt bij Pitstop in Amersfoort. Pitstop is geen kerk, maar een ontmoeting waar ze open, ongedwongen en respectvol met elkaar in gesprek gaan. Mensen die geen christen zijn kunnen door nieuwe vriendschappen ontdekken wat het Evangelie is. Iedereen is welkom maar het programma is gericht op buitenkerkelijken. De vragen en opmerkingen vanuit de bezoekers zijn vaak onbevooroordeeld en onbevangen en worden door de christenen als eye-openers ervaren. Echt luisteren is daarom heel belangrijk. Pitstop heeft eenmaal in de maand een (gewone) bijeenkomst en eenmaal een PitstopXL waarin het thema verder uitgediept wordt - www.pitstopamersfoort.nl

Schrijftraining voor Rasterredacteuren

'Hij schudt de laatste druppels van zijn kleding en lijkt dan pas echt te beseffen wat er is gebeurd. Even later vertelt hij dat het ontzettend nauwkeurig was daarbinnen en het een wonder is dat hij nog leeft.' Deze openingszinnen werden geschreven tijdens de grote redactievergadering in Driebergen op 14 november 2011. Hier werd een workshop verzorgd door **Bas Jansen** (o.a. freelance journalist van het Nederlands Dagblad). Als oefening kregen we de bijzondere opdracht tot het schrijven van een interview met Jona uit het gelijknamige bijbelboek.

> lees verder op pagina 7

Keerpunt

Geen twijfel meer

Radka Kuijpers groeit op in Tsjechië, waar ze geen gemakkelijke jeugd heeft. 'Ik kom uit een gezin met sterke vrouwen, maar met weinig liefde. Wel had ik een goede band met mijn stiefopa, maar hij overleed toen ik elf was.'

Radka vertelt dat ze Rooms-Katholiek is opgevoed, maar dat het geloof weinig praktisch was: 'We gingen wel naar de kerk met kerst en pasen, maar dan luisterden we naar lange preken over dingen waar we weinig van begrepen. Ik zag ook niet veel terug van het geloof in het leven van mijn oma, terwijl zij toch streng gelovig was.' Hoewel Radka het tijdens haar jeugd niet gemakkelijk had heeft ze zich toch altijd gedragen gevoeld. 'Ik

met mij mee. En dat deed ze gelukkig. Daar ben ik haar erg dankbaar voor.'

Bij de Alpha-cursus voelt Radka zich op haar gemak en dat motiveert haar om de vragen te stellen die haar dwars zitten: 'Omdat ik me veilig voelde durfde ik alle kritische vragen te stellen die ik kon bedenken. Wat had ik te verliezen? Ik stelde vragen zoals: "Als God bestaat waarom is er dan zoveel lijden in de wereld?" Gelukkig hadden

verstand. Doordat ik alles had gevraagd wat er op mijn hart lag, had ik geen enkele twijfel meer. En nu nog steeds niet.'

Radka laat zich dopen en sluit zich aan bij Crossroads in Rotterdam. Ze wil iets terugdoen voor God en blijft betrokken bij Alpha. Eerst als gastvrouw en later als leider. Samen met haar man Bart, die ze op de Alpha-cursus leerde kennen, volgt ze de

'Doordat ik alles had gevraagd wat er op mijn hart lag, had ik geen enkele twijfel meer'

merkte wel dat ik steeds relatief goed terecht kwam. Dat kon ik toen niet direct aan God toeschrijven, dus ik dacht altijd dat het mijn overleden stiefopa was die mij hielp.'

Vijftien jaar geleden komt Radka vanuit Tsjechië naar Nederland. Ze begint met de opleiding MBO verpleegkunde, waar ze vriendschap sluit met Annemieke. Annemieke is voor Radka een aanstekelijk christen. 'Zij liet me zien dat christen-zijn om iets anders ging dan wat ik in mijn jeugd had gezien. Het gaat om liefde voor de medemens. Ze drong haar geloof niet aan mij op, maar ze was altijd geduldig en gaf me de ruimte.' Annemieke nodigt Radka uit voor de Alpha-cursus. Radka: 'We waren wel echt vriendinnen, maar we konden niet alles delen. Ik had veel respect voor Annemieke, maar de diepe klik was er niet. Als zij bijvoorbeeld vertelde dat ze naar het Focusweekend was geweest dan knikte ik wel 'ja' maar ik kon er zelf weinig mee. Toen nodigde ze mij uit om naar de Alpha-cursus te gaan. Dat wilde ik wel, maar ik wilde niet alleen gaan. Annemieke moest

ze veel geduld met mij en beantwoordden al mijn vragen. Soms zeiden ze ook dat ze het simpelweg niet wisten. En dat kon ik erg waarderen. Op een gegeven moment had Radka een gesprek met een andere Alpha-deelnemer. Hij vroeg mij: "Geloof je eigenlijk in God?" Toen moest ik even nadenken maar ik realiseerde me dat ik inderdaad in God geloofde. Niet alleen met mijn hart, maar ook met mijn

marriagecourse, een cursus die ze vervolgens zelf geeft. Daarnaast is ze actief binnen de kerk en sinds een jaar is ze coördinator communicatie en ondersteuning bij LifeNet. 'Mensen zeggen wel dat ik niets terug hoeft te doen voor God, maar ik ben van nature een bezig bijtje. God kent mijn sterke punten en Hij roept me dan ook regelmatig. Het is belangrijk om christen te zijn op de plek waar je bent. Dat kan op het werk zijn of op school of binnen je gezin. En het kan door simpele dingen. Als verpleegkundige is het vanwege alle nachtdiensten heel normaal om slaappillen te gebruiken om overdag te kunnen slapen. Voorheen pakte ik die zomaar van de plank, maar nadat ik christen was geworden deed ik dat niet meer. Het zijn de kleine dingen die het verschil maken. Mensen moeten leren klein te denken. Je hoeft niet de hele wereld te bereiken met evangelisatie, het begint met één persoon. Daar ben ik het levende bewijs van.' ■

Interview: Mariëlle Omony-Miedema
Foto's: Benno de Wilde

'God kent mijn sterke punten ...'

Alycia Homeyer komt uit de Verenigde Staten van Amerika en werkt sinds mei 2010 in Nederland bij De Navigators als coach bij NSV en Naventure. Ze heeft ook een blog op www.alyciasadventures.blogspot.com

Bloei waar je geplant bent

Om mij heen wordt de wereld wakker. Door het zachte weer is het vroeg dit jaar. Overall zie je tekenen van nieuw leven, alhoewel het op tijden ook nog koud kan zijn. Fragiele knoppen verschijnen en de potentie voor dit prachtige nieuwe leven raakt me. Ik slaak een zucht van opluchting in de wetenschap dat de winter zijn einde nadert. In een klein parkje vlakbij mijn huis geniet ik van deze heerlijke bijna lentedag. Het is een plek waar God me steeds weer weet te vinden. Waar Hij me herinnert aan zijn aanwezigheid in mijn leven, aan zijn diepe liefde voor mij.

Het was in dezelfde maand dat ik voor het eerst op deze prachtige groene plek kwam. Die eerste keer was ik een bezoeker die zich verwonderde over een land dat niet het mijne was. Ik hoopte dat mijn verlangen om in Nederland te wonen realiteit zou worden. Nu woon ik hier al bijna twee jaar! Ik voel me een beetje zoals de kwetsbare bloemen, die het risico nemen hun gezichtjes voor de eerste keer aan het nieuwe seizoen te laten zien. Het is voor mij nog steeds een nieuwe ervaring, vol uitdaging, falen, avontuur en hoop. Het ene moment voel ik me zelfverzekerd en het andere terneergeslagen door een onverwachte tegenwind. Er is dan ook ongelooflijk veel wind in dit land. Soms, als dezelfde tegenslagen me keer op keer raken is het makkelijker om me te verschuilen, me in te graven in mijn veilige, maar geïsoleerde kleine wereld. Maar de veiligheid die ik vind in die wereld houdt de ervaring van het nieuwe leven en de groei die God voor mij verlangt tegen.

God deed Jozua een belofte, en dat beloofde Hij ook mij: '(...) Wees sterk en moedig en laat u niet door angst verlammen, want de HEER uw God is met u, waar u ook gaat.' (Jozua 1:9, Willibrordvertaling). Dus net als de kwetsbare bloemen kan ik met de kracht en de moed die God geeft de volgende stap nemen om de nieuwe uitdaging aan te gaan. God geeft de bloemen wat zij nodig hebben om te groeien en te bloeien op de plek waar zij zijn geplant. En daarom kan Hij ook zoveel meer voor mij doen als ik doorga met groeien en bloeien op de nieuwe plek waar ik ben geplant. ■

Michatip

Micha schrijft in Micha 6:8: '... Weet wat de Heer van je wil, niets anders dan recht te doen ...' In Raster willen we n.a.v. de Michacampagne elke keer een michatip plaatsen. Heeft u een goede michatip, mail ons: raster@navigator.nl

Wakibi.nl – met een microkrediet iemands leven veranderen
Dat is het idee achter Wakibi. Door het geven van een microkrediet van 20 euro help je een ondernemer in een ontwikkelingsland om zijn of haar bedrijf op te bouwen. Het gevolg is dat deze ondernemer zijn kinderen naar school kan sturen en te eten kan geven. Wakibi regelt alles via Kiva.org een zeer ervaren partner. Na een tijdje wordt je donatie terugbetaald en kun je een andere ondernemer kiezen om in te investeren. Op www.wakibi.nl zijn verslagen te lezen over het effect van deze vorm van ondersteuning. ■

Internet - Telefonie - Televisie

Postbus 127 8250 AC Dronen
TEL. 088 0032222 | FAX 088 0032223
MAIL info@solcon.nl | INTERNET www.solcon.nl

Kampeersplaatsen
Chalets
Mobile Homes
Vakantiehuisjes
Trekshutten
Um Gaertchen 2, L-9747
Enscheringe, Luxemburg
www.valdor.lu

Sibbing & Wateeler verzorgt o.a. de pensioenen voor de Navigatorstaf.

Info: Martijn Brands FFP of Thom Dijkstra
Tel. (0318) 544 044 (Veenendaal)

E-mail: pensioen@sibbing.nl
www.sibbing.nl

U zoekt een occasion? Ik vind hem!

Bert Bouman Auto's

te Genderen, 0416-35 22 44 of 06-534 97 098
info@boumanautos.nl - www.boumanautos.nl

- goed
- betrouwbaar
- goedkoper

Referenties bij Navigatorstaf: Ed Haagsman (0348-432239), Aral Dijkman (033-4808961)

Mijn kerk

In 'Mijn kerk' vertelt een Navigator waarom hij heeft gekozen voor de kerk die hij bezoekt.

Ruben Hofman is 25 en jarenlang actief lid geweest bij De Navigators in Groningen. Het afgelopen jaar heeft hij zijn Bachelor in Geschiedenis behaald en een Naventure jaar afgerond. Hij is dus lid af geworden. De laatste jaren ging hij ook vaak op reis met 'Athletes in Action', een mooie combinatie van de hobby's: voetballen en evangeliseren. Verder is hij een echte boekenwurm en heeft hij als passie om met andere mensen een goed gesprek te hebben over het geloof.

'Ik was aan het einde van mijn tienerjaren niet overtuigd van het geloof.'

Op een koude regenachtige dag bevinden we ons in het extreem noordelijke dorpje Uithuizen, op zoek naar de bijzondere plek waar **Ruben Hofman** verblijft. Hij woont namelijk in een oecumenische leefgemeenschap, de Debora gemeente. Het is een mooi ruim gebouw waar een aantal christenen van verschillende leeftijden samenleven. Er heerst een serene stilte in het gehele gebouw, wat erg rustgevend werkt. Er is een gebedskapel, een bibliotheek, een ontspanningsruimte en er zijn logeerkamers. Een uitstekende plek om te onthaasten en dichterbij God te komen.

In de Gereformeerde kerk had Ruben als kind een goede jeugd. Vooral de weekenden van de Charismatische Werkgemeenschap Nederland maakten veel indruk op hem. Toch was hij aan het einde van zijn tienerjaren niet overtuigd van het geloof en begon hij zijn studententijd in Groningen meer bevangen van de evolutietheorie dan de Bijbel. Desondanks is hij toch in zijn eerste jaar lid geworden bij NSG omdat hij veel contacten had bij De Navigators. God liet hem niet los en door veel gesprekken, gebeden van anderen en een heel bijzonder Focusweekend kwam het keerpunt.

Momenteel is Ruben aangesloten bij de Vrije Baptisten gemeente in Groningen (een baptisten gemeente die niet is aangesloten bij de Unie van baptisten-gemeenten). Hij is net begonnen als medewerker bij het kinderwerk. De VBG heeft veel jongere mensen, waaronder ook veel andere Navigators. Meteen gezellig dus! Zo is Ruben ook bij deze gemeente gekomen. 'Een aantal Navigatorvrienden van mij ging hierheen en het is wel een hippe kerk.' Het gevoel van gemeente-zijn en elkaar kennen is voor Ruben erg belangrijk. Misschien zou een kleinere kerk daarin idealer zijn, maar nu voelt hij zich hier op zijn plek. Hij heeft een tijdlang bij andere gemeentes gekeken, maar toen hij weer terugkwam voelde het als thuiskomen.

op een zondag zijn. Maar dit verandert binnenkort door de verhuizing naar de grotere locatie.

Wat Ruben goed vindt aan de VBG is dat er, vergeleken met zijn oude kerk, enthousiast en duidelijk gesproken wordt over het evangelie en de bekeerling. Er is meer aandacht voor het hart in plaats van het verstand. Hij hoeft het niet overal tot in de details mee eens te zijn. Voor Ruben is elke week het ontmoeten van gemeenteleden, je broeders en zusters, veel belangrijker.

De gemeente is eind jaren tachtig met groot succes begonnen. De visie van de kerk om te groeien lijkt, met meer dan 1000 leden en binnenkort een nieuwe (grotere) locatie, erg goed te lukken. In Groningen staat de kerk bekend als de 'klapkerk', niet te verwarren met de 'vlaggenkerk'. Gemeenteleden kunnen zich aansluiten bij bijbelkringen, die samen weer 'herdersgroepen' vormen (met aan het hoofd van elke groep een 'herder'). Het aantal bezoekers en de grootte van de huidige locatie maakt het noodzakelijk dat er twee diensten

Wat de toekomst brengt qua werk en locatie weet Ruben nog niet. Maar voorlopig is hij van plan in Groningen te blijven en dus ook bij de VBG. Ergens speelt ook de opvatting van zijn ouders mee: 'Wij zijn hier geplant, dus hier gaan wij bloeien'. Dit is duidelijk de gemeente waar God hem nu hebben wil.

We laten Ruben achter in het afgelegen Uithuizen. De Debora gemeente is een bijzondere plek. Een aanrader als locatie voor een weekend met je bijbelkring of triade. En je bent er altijd welkom om te logeren of langs te komen. (zie: www.deboracommu-niteit.nl) ■

Interview en foto: Sjoerd Post

Het favoriete boek van:

Stefan Pals

Mijn naam is Stefan Pals, ik ben 25 jaar en ik woon in Rotterdam. Vijf jaar lidmaatschap bij NSR, een trainingsjaar bij De Navigators (Naventure) en anderhalf jaar ervaring als stafleidertje maken dat ik dankbaar terugkijk op een prachtige periode van mijn leven. Veel heb ik van God ontvangen en geleerd; ik denk met warme gevoelens terug aan de Navigators en -vrouwen die de afgelopen jaren in mij hebben geïnvesteerd.

Herinneringen ophalen aan die fijne studententijd is mooi, maar liever richt ik mijn blik op de toekomst. Ik beseft dat de komende jaren een test zijn of de overtuigingen die ik in mijn studententijd heb opgedaan voldoende stevig geworteld zijn om de stormen van het leven te doorstaan.

seculiere wereld. Ook christelijke leiders, zowel vandaag de dag als in de tijd van de Bijbel, eindigen lang niet altijd goed.

Tom Yeakley, een wijze en ervaren Navigator, herkent dat veel leiders op

boek *Koninklijk karakter* geschreven. Vier fundamentele karaktereigenschappen (liefde, integriteit, nederigheid en dienstbaarheid) en zes ondersteunende (reinheid, geloof, geduld, zelfbeheersing, bereidheid om te leren en moed) komen in zijn boek aan de

lingpagina's' die volgen op elk hoofdstuk. Een uitgebreide bijbelstudie, verschillende verzen om te memoriseren, een gebed en een groot aantal praktische karakteroefeningen maken intentionele karakterontwikkeling mogelijk.

Op mij persoonlijk heeft dit boek grote invloed gehad. Het heeft me geholpen om te onderscheiden wat écht belangrijk is als ik wil groeien als persoon, als *young professional* en als jonge leider. Het zal me helpen om de volgende vijftig jaar door te geven wat ik ontvangen heb en trouw te blijven aan mijn geloof en aan datgene waarvoor ik wil gaan.

Zit je zelf op een positie waarin je anderen mag leiden (op je werk of in

'Het helpt me te onderscheiden wat echt belangrijk is als ik wil groeien'

Wanneer ik de krant lees valt het me op dat veel leiders op een gegeven moment 'op hun bek gaan'. Buitenechtelijke relaties, alcoholproblemen, machtsmisbruik, fraude ... de voorbeelden zijn legio. Helaas beperken deze verhalen zich niet tot de

de toppen van hun leiderschap ten onder gaan aan tekortkomingen in hun karakter. Zij hebben in de loop der jaren wel hun vaardigheden ontwikkeld, maar zijn vergeten om serieus aan de slag te gaan met karaktergroei.

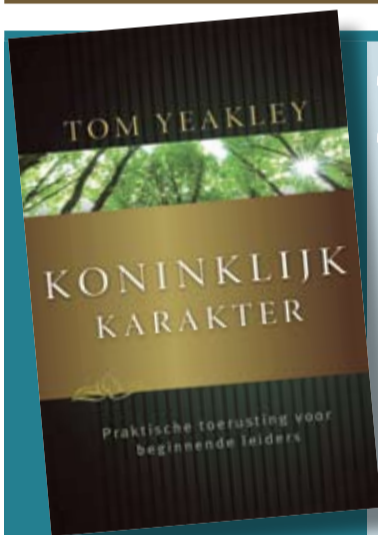
Om (jonge) leiders te helpen met karaktergroei, heeft Tom Yeakley het

orde. Elk hoofdstuk bestaat uit de beschrijving van een bepaalde karaktereigenschap, bijbelse voorbeelden, aansprekende quotes en verhalen uit het leven van Tom Yeakley zelf. Interessant en inspirerend ...

De grootste waarde van dit boek zit hem echter in de 'karakterontwikke-

de kerk), dan is dit boek een *'must read'*. Laat je inspireren en neem de tijd en de ruimte die nodig zijn om aan je karakter te 'klussen'. Je zult er je leven lang profijt van hebben! ■

Onder redactie van Margreet Doornenbal

U kunt dit boek met € 2,25 Rasterkorting bestellen. Het gemakkelijkst gaat dat via een mail naar verkoop@novapres.nl; wanneer u daarbij vermeldt dat u bestelt via Raster, krijgt u het boek voor € 14,65 franco thuisbezorgd. Bestellen via telefoon (055-5422584) of kort briefje (Novapres, Antwoordnummer 602, 7300 VB Apeldoorn) is natuurlijk ook mogelijk.

NAVIGATOR BOEKEN

BOEKEN DIE LEVENS VERANDEREN

Navigator Boeken geeft al vele jaren opbouwende en verantwoorde boeken uit. Jij kunt daarin een bijdrage leveren! Word daarom nu sponsor van het **boekenpromotiefonds** en profiteer van de voordelen.

Informeer bij:
info@navigatorboeken.nl

€ 10,-
per mnd.

www.navigatorboeken.nl

Ook boekensponsor worden? Stuur een e-mail naar info@navigatorboeken.nl (Margreet Doornenbal) of bel 055-5422584 (Novapres) en we verwelkomen u graag als nieuwe sponsor!

werkportret
Maurits Roose

Van jongeren discipelen maken

Discipelen maken discipelen, niet programma's. En daarom vonden Maurits en zijn team het in 2007 tijd om een andere richting in te slaan met het jongerenwerk van De Navigators. De Captains Club werd LEF. Het Rasterthema van dit jaar is #FollowHim. Hoe concreet je daarmee bezig kunt zijn merk ik in gesprek met Maurits Roose, voorman van LEF.

'LEF traint, coacht en begeleidt jeugdleiders in hoe zij hun jongeren tot discipelen van Jezus kunnen maken. In veel kerken is er allerlei materiaal waarmee jongerenwerkers het jeugdwerk draaiende houden. Maar of er ook daadwerkelijk wat verandert in de levens van de jongeren is maar de vraag. Met de Captains Club hebben we in 2007 onderzoek gedaan naar wat er miste binnen het jeugdwerk. Jongeren worden wel opgeroepen om een keus te maken voor God, alleen ontbreekt de begeleiding in de groei naar geestelijke volwassenheid vaak. Dat zie je in alle denominaties.'

Met het idee dat God hem riep nam Maurits het besluit om ontslag te nemen van zijn functie als projectmanager om zich volledig in te gaan zetten voor het jeugdwerk van De Navigators. Hij ging zich specifiek richten op iets blijvends. 'In plaats van nadruk te leggen op een bepaald programma leggen we bij LEF de nadruk op de relatie. Heel concreet stimuleren we jeugdleiders om op langere termijn met een paar jongeren de diepte in te gaan. Maar, je kunt alleen geven wat je zelf ontvangen hebt. In die lijn concentreren we ons op de jeugdleider in plaats van op het ontwikkelen van materiaal. Door middel van training en coaching gaan we persoonlijk met hen onderweg. Hierbij geven we veel aandacht aan karaktergroei. Als jeugdleider heb je immers een belangrijke voorbeeldfunctie. Uiteindelijk komt het neer op: Wees vol van God, wees jezelf en nodig jongeren uit in je leven.'

'Materiaal maakt geen discipelen, discipelen maken discipelen'

LEF probeert daar de jeugdwerkers in voor te gaan. Hierbij is Jezus en zijn omgang met de discipelen hét levende voorbeeld. Voor Maurits is de manier waarop Jezus tijdens zijn leven met mensen onderweg is enorm inspirerend. 'Hij bemoedigt ze, spreekt ze leven in, met het verlangen dat zij steeds mooier worden vanuit de genade en liefde van God. Soms ontmoet je mensen die ook zo leven, die anderen echt zien zoals ze zijn, dat vind ik prachtig. Dat gebeurde ook bij mij in mijn studententijd. De waarde, rust en kwaliteit die daaruit voortkwamen gun ik iedereen. Ik merk dat ik het verlangen heb om zo te zijn en zo te leven.'

Dit verlangen is ook het verlangen van LEF. 'Binnen LEF willen we dat er steeds meer jonge toegewijde leerlingen van Jezus zichtbaar worden in onze maatschappij. Leerlingen die doorgeven wat ze zelf geleerd en gezien hebben. De dagelijkse praktijk draait in feite dan ook voortdurend om het volgen van Jezus en hoe dat inhoud te geven. Materiaal maakt geen discipelen, discipelen maken discipelen. Ik zou me niet meer kunnen geven voor de ontwikkeling van iets wat niet mens is.'

Een nieuwe benadering, zo blijkt uit de onlangs gekregen Helixprijs van de Evangelische Alliantie en de verzoeken uit andere landen om te komen vertellen over hun aanpak. 'Ik vroeg een vriend van mij onlangs hoe het toch kan dat wat wij doen, ergens zo nieuw lijkt, terwijl het 'gewoon' Christus volgen is. Met een grimas op zijn gezicht antwoordde hij: "In het land van wezen zijn er maar weinig die geleerd hebben om vader te zijn."

'Liefde, waarheid en genade, om mensen te zien zoals ze zijn en hen leven in te spreken. Dat is waar het om draait en wat we willen doorgeven aan de leiders, zodat zij het weer door kunnen geven aan de jongeren.'

#Follow Him. Mijn hoop is dat het op een dag alleen maar logisch is, in plaats van nieuw. Een geweldig inspirerend gesprek. Maurits laat ik achter in Den Haag, bouwend aan Gods koninkrijk. Ik ga op huis aan, dankbaar voor zoveel dingen. Er is ook niets mooier dan bouwen aan Gods koninkrijk. ■

Interview en foto: Elze Sietzema-Riemer

Meer weten over het werk van Maurits en LEF? Kijk op www.heblef.nl

Haar eigen zoektocht was de reden om een eerlijk en open boek over seks te schrijven want, zo zegt ze zelf: 'Ik heb tijdens mijn zoektocht niet één boek kunnen vinden dat echt open schreef over hoe je als christen met seks omgaat.'

Meer informatie over het boek Hot Issues of over Esther op www.estherkaper.nl

Wat ze wel vond waren boeken vol bijbelteksten en met veel theorie, zo van 'Dit is het en zo moet het'. 'Ik kon daar niet zoveel mee. Ik zocht ervaringsverhalen van anderen.' Aan het woord is Esther Kaper, getrouwd met Job en moeder van Abel. We hebben het over haar boek *Hot Issues* dat in korte tijd zijn derde druk al heeft bereikt. Zij was dus niet de enige die behoefte had aan zo'n boek. 'Het is belangrijk dat je weet dat je niet de enige bent. Ik vertel daarom heel open over mijn zoektocht en mijn worsteling tijdens onze verkeringsstijd.' Toch ging dat niet vanzelf. Esther heeft tijdens het schrijven regelmatig getwijfeld want wat ze schreef werd steeds persoonlijker. En ook Job moest erachter staan. 'Dat was soms lastig, maar we hadden allebei een doel voor ogen, namelijk dat het eindelijk een keer bespreekbaar werd gemaakt en als wij dan degenen waren die dat moesten doen dat was dat maar zo.'

Aan het boek werken echtparen mee die onder pseudoniem hun ervaringsverhalen delen. Pieter en Esmé zijn een van die echtparen. Ze hebben elkaar leren kennen bij NSU. Esmé: 'Tijdens de kring van onze kerk vertelde

om dat positief om te draaien en daar dan ook nog eens ontspannen over te praten. Daar komt bij dat seks bij het huwelijk hoort en men vindt dat je tot die tijd 'geen recht van spreken hebt'. Waarmee eigenlijk gezegd wordt dat seks geen issue zou zijn voor het huwelijk. We weten allemaal dat dat niet waar is. Maar daarover wordt nauwelijks gepraat. Dat kun je doorbreken door zelf open te zijn. Doordat jeugdleiders vertellen over hun eigen worsteling. Dan merken jongeren dat zij niet alleen staan en komen er openingen voor een echt gesprek.' Pieter: 'Dat niet alleen staan is zo belangrijk. Bij een kamp van Tiener-toekomst werden jongens en meiden apart genomen. De eerste vraag was: "Wie van jullie bevredigt zichzelf?" 99% van de handen ging omhoog. Dat was zo'n opluchting voor mij, het was voor het eerst dat ik zag dat ik niet de enige was.' Esmé heeft dit ook ervaren: 'In het eerste jaar van NSU werd ik gekoppeld aan een moeder, maar zij was erg druk. Dus kreeg ik een 'surrogaatmoeder'. Zij was er echt voor mij in alle opzichten en vanaf het begin was seks een onderwerp wat we open bespraken. Uiteindelijk is zij mijn beste vriendin

ik nogal nuchter. Pieter had er meer moeite mee dan ik.'

Voor Esther werd de zoektocht een worsteling toen ze verliefd werd op Job. Al haar principes leken weg te smelten als ze in zijn ogen keek. Ze ontdekte dat het niet om de regels ging maar om de relatie met God.

Esther: 'We willen God gehoorzaam zijn. En als dat niet lukt heeft dat gevolgen voor je relatie met God. Dan voel je verwijdering. Het is alsof we alleen bij Hem mogen komen als we ons aan de regels houden. Maar volgens mij is dat niet zoals God met ons

'Het was voor het eerst dat ik zag dat ik niet de enige was.'

Esther dat ze stellen zocht. Ik zag het meteen zitten en ook Pieter stond er positief tegenover.' Pieter: 'Ik vind het belangrijk dat er open gepraat wordt met jongeren over seksualiteit. Ik heb zelf veel gehad aan de avonden daarover bij De Navigators, dat heeft bij mij genezing gebracht. Ik gun dat alle jongeren.'

En daarmee raken Pieter en Esmé het probleem. Jongeren vinden vaak weinig gehoor als ze over seksualiteit willen praten. Esmé: 'Mijn moeder zei steeds: "Ik vertel het je wel als je zestien bent", maar op mijn zestiende wist ik alles al.'

Esther merkt op dat dit komt omdat we seksualiteit in een negatief daglicht zetten. 'Dat begint al jong, als je bijvoorbeeld voor het eerst zelfbevrediging ontdekt. Veel jongeren voelen zich daar schuldig over. Het is lastig

geworden en praten we ook nu nog regelmatig over seks.' Esther vult aan: 'Seks is zo gelinkt aan veroordeling dat we vaak geen ruimte voelen om echt te delen wat ons dwars zit. Dat gesprek is nodig om te groeien en herstellen.'

Job moest Esther vertellen dat hij geen maagd meer was. Hij had daarvoor oprecht vergeving gevraagd en wilde nu wachten tot het huwelijk. Toch schrok Esther van deze bekentenis: 'Het meest intieme op lichamelijk gebied had hij al met iemand anders gedeeld. Dat vond ik moeilijk. Onze eerste keer zou niet zijn eerste keer zijn.'

Ook Esmé kreeg hetzelfde te horen. Esmé: 'Ik heb het anders beleefd. Misschien ook omdat de situatie anders was. Job had langdurige relaties en Pieter heel kort en daarbij ben

wil omgaan. Het gaat om de relatie. Alleen de regel volgen, kijken tot hoever je binnen de regels kunt gaan, is oppervlakkig. Geen seks voor het huwelijk is als regel een gebruiksaanwijzing voor een robot. Daar zit geen ruimte voor twijfel of vragen. In de relatie met God is er ruimte om te zoeken naar de bedoeling van God met seksualiteit. En dat is spannend want het lijkt alsof jongeren dan maar kunnen doen wat ze willen. Maar ik ben ervan overtuigd dat als je, net als ik, oprecht op zoek gaat naar Gods bedoeling met seksualiteit, en je gaat de Bijbel daarover lezen en je gaat met je vragen naar God, je antwoord krijgt. En dan geloof ik dat je uitkomt bij seks binnen het huwelijk. En dan verandert de regel in een keuze vanuit je hart.' ■

Interview en foto: Marieke Boersma-Lensen

U bent een geleerde man, maar u heeft eens gezegd dat al dat studeren niet zo belangrijk is omdat u voorbestemd was om priester te worden. Hoe bedoelde u dat?

'Wat ik daarmee bedoelde is dat je niet studeert om veel te weten, maar om een beter mens te worden. En 'beter' wil dan zeggen: menselijker en humaner. De mens moet zich vormen. Vanaf mijn vroege jeugd is de roeping tot het priesterschap altijd belangrijk geweest. De weg daar naar toe was moeizaam. Ik was een jongen die mislukt was in allerlei opzichten. Ik moest van school omdat ik 'te dom' was, ik moest gaan werken en een flinke man worden. Ik moest allerlei dingen die maakten dat ik tot mislukken gedoemd leek. Maar op een dag ontdekte ik, toen ik iemand een microfoon onder de neus hield, dat ik toch wat kon. Ik kwam er achter dat mensen graag met mij wilden praten. Ook door veel te lezen, films te kijken en muziek te luisteren groeide ik. Dat alles was een soort levensschool. Zo ontdekte ik steeds meer wie ik was en wat ik kon. Later maakte ik alsnog het gymnasium af en ging ik studeren in onder meer Basel en Leiden. In mijn studententijd was ik een poos somber en zoekende. Dat kwam ook door de literatuur die ik las: Nietzsche en Dostojewski bijvoorbeeld. Daarnaast waren er destijds allerlei strubbelingen in de kerk die mij tegenhielden om priester te worden. Het heeft uiteindelijk ongeveer zeven jaar geduurd voor ik tot priester werd gewijd.'

Bron: RKK, foto: Joop van Reeken

Antoine Bodar / 67 jaar / Schrijver, kunsthistoricus, maar vooral priester (sinds 1992) / Woont in een priesterhuis in Rome en een appartement in Amsterdam tussen meters boeken / Heeft daarmee het beste van twee werelden / Presentator van onder meer 'Eeuwig gaat voor Oogenblik' en 'Echo van de Eeuwigheid' / Zit net zo lief met een boekje in een hoekje als bij Pauw & Witteman.

Wat kunnen we leren van ... Antoine Bodar

Ergens in Amsterdam tussen hemel en aarde bevindt zich het appartement van **Antoine Bodar**. Hij is zoals hij zelf zegt 'erg prettig neergekomen'. Ik heb geluk, want voor een groot deel van het jaar woont deze mediagenieke priester in Rome. Hij verschijnt veelvuldig op tv, maar spreekt ook bij Navigatorstudentenverenigingen en hij is enthousiast over de katholieke en protestante 'bloedgroepen' binnen de vereniging. Na een bak verse koffie volgt een goed gesprek over roeping, studententijd, kerk en de verschillen tussen katholicisme en protestantisme.

Wat zou u willen zeggen tegen (jonge) mensen die zoeken naar hun plek in het Koninkrijk van God?
'Antwoord geven op een roeping vereist een bepaalde discipline. Het is verstandig om niet de hele dag je mailtjes na te kijken, op Facebook rond te hangen of te twitteren. Een bepaalde mate van concentratie is noodzakelijk. In de tweede plaats denk ik dat het nodig is dat je verwanten zoekt, mensen die jou steunen in die zoektocht. En in de derde plaats – en dat is eigenlijk de eerste plaats – is het belangrijk dat je een verbinding met God zoekt. Bij geloven hoort overgave en vertrouwen, het zoeken naar de wil van God.

God spreekt door omstandigheden, maar ook door mensen die raad kunnen geven. Natuurlijk is dat achteraf makkelijker gezegd dan gedaan, maar mijn levensweg is een voorbeeld van deze manier van zoeken.'

De kerk is ook zoekende naar haar rol in onze tijd. Wat is de grootste strijd voor kerk?

'Dat is enerzijds de strijd voor het Godsgeloof en anderzijds de strijd tegen onverschilligheid. Veel mensen houden wel van de christelijke rituelen en hebben heimwee naar de liturgie van hun jeugdijaren, maar God ... dat is toch weer wat moeilijker. De kerk moet

ook strijden tegen onverschilligheid ten aanzien van de diepere dimensie van het leven. Deze onverschilligheid maakt dat mensen vooral in zichzelf geloven. Ze lezen het blad Hapinez om zich goed te voelen, maar dat vind ik erg mager. Ik kan me die onverschilligheid trouwens ook wel voorstellen. Als je als tweeverdiener druk bent met geld verdienen, je hebt kinderen en je moet 's avonds Pauw & Witteman volgen en het ontbijtnieuws 's morgensvroeg. En dan natuurlijk de boodschappen doen tussendoor en een extra diploma halen om meer geld te verdienen ... Dan is de zondagochtend voor het uitslapen want dan ben je moe van de week. Maar wanneer heb je dan nog tijd voor God?'

Hoe kunnen we als christenen met mensen van onze tijd in gesprek gaan over geloof?

'Vooral door dat wat je gelooft ook te doen. Dus niet zoals het nu hier en daar in de katholieke kerk is gebleken. En ten tweede met mensen in debat gaan zoals Paulus dat deed. Ik ben in de positie om in nogal wat 'heidense' programma's te verkeren op radio en televisie. Dat heeft er ook mee te maken dat ik kind van deze tijd ben. Ik heb ook mijn dalen gekend en het leven en het denken van mensen die niet geloven kan ik me goed voorstellen. Dat geeft een andere toon aan het gesprek. Ik houd mijn boodschap zeker absoluut, maar ik hoef mezelf niet zo absoluut te nemen. Een zekere mate van vrolijkheid en ironie helpt in dit soort gesprekken.' ■

Interview: Niels van Donselaar

'Ik moest allerlei dingen die maakten dat ik tot mislukken gedoemd leek.'

(Advertenties)

Wat ga jij aankomende zomer doen? Transform 2012

Maak impact!
Ga aankomende zomer mee met honderden andere jongeren naar het Middellandse Zee gebied.

- 1 week toerusting in Rome
- 2 weken actie in een land en op een manier van jouw keuze!

Check alle mogelijkheden op:
www.operatiemobilisatie.nl

OP NEDERLAND
transforming lives and communities

Everyone a role what's yours?

Reis komende zomer met Indepth door Kenia of India: A life shaping experience

- Wil je Kenia of India zien, proeven, ruiken en voelen?
- Ontdekken wat armoede en onrecht daar teweeg brengt?
- Meer begrijpen van oorzaken, achtergronden en antwoorden?
- Christenen ontmoeten die hun geloof inzetten tegen armoede?
- Colleges volgen, bijbelstudie doen, projecten bezoeken en zelf aan het werk?
- Waarschuwing: je leven zal nooit meer hetzelfde zijn!

Kenia Indepth 16 juli t/m 4 augustus 2012
India Indepth 20 juli t/m 9 augustus 2012
Leeftijd 18-40 jaar

Meer informatie www.tear.nl/indepth

Pronto - Cees de Jonge -

Geloof en Verdriet

Enkele jonge vrienden van me werden onlangs zwaar teleurgesteld. En nog wel door mensen, die net als zij, Jezus willen navolgen. Dat frustrert. Dat roept vragen op, ook naar God toe. Ze hadden er immers zo voor gebeden. Wat kun je nu nog van Hem verwachten? Wat durf je nog te geloven?

Kun je eigenlijk verdriet ervaren en toch gelukkig zijn? Tot rust komen en vrede ervaren, ook als je met teleurstelling en verdriet wordt geconfronteerd? Je hebt gehoord dat je God Vader mag noemen. Dat Hij vrede geeft. Als je dat gelooft, mag je dan nog wel pijn, verdriet of frustratie toegeven? Christenen leven immers opgewekt, in de dubbele betekenis van dat woord. Is het dan nog wel gepast over verdriet te praten? Of toont dat ongelooft?

Wel, dat hangt dus af van wat je gelooft! David wordt een vriend van God genoemd. Maar hij sprak soms

was soms verdrietig en gefrustreerd over het ongelooft van mensen om Hem heen die Hem niet echt wilden ontvangen. In dit alles liet Hij zich inspireren door andere gebeden van David: 'Wat buigt u zich neer, mijn ziel, en bent u onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem weer loven voor de volkomen verlossing van zijn aangezicht. Ja, ik zal Hem weer loven; Hij is de volkomen verlossing van mijn aangezicht en mijn God!'

In het moeilijkste moment van zijn leven, toen Hij door de Vader verlaten werd om de dood te ontmoeten – en te verslaan – zocht en vond Hij zijn troost bij God. Hij durfde te geloven dat Gods liefde en barmhartigheid groter en machtiger was dan het reële verdriet, de reële angst die Hij ervoer.

Wie Christus volgt, leert van Hem wijs met pijn en verdriet om te gaan. Er is ook een andere manier. Die noemen wij eigenwijs. Dan ga je van jezelf uit,

immers ook nog zijn schoonvader! Had God nou niet beter wat kunnen wachten met die zalving en roeping van David? Dan had hij tenminste deze problemen niet gehad! Zulke vragen komen echt niet alleen op als je aan David denkt. Je zult ook zelf wel eens van die dingen meemaken, die je liever had gemist. Het is maar hoe je het bekijkt.

Bij ons in de straat wordt geluk door de meeste mensen wat anders gedefinieerd dan Jezus dat destijds deed. Hij zei: 'Zalig de armen van geest, want van hen is het Koninkrijk der hemelen. Zalig zijn die treuren, want zij zullen vertroost worden. Zalig zij die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden. Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen!' Bij ons in de straat spreken

'Wie Christus volgt, leert van Hem wijs met pijn en verdriet om te gaan'

van die gebeden uit, die ik eigenlijk nooit op kringen hoor. Trouwens ook niet van de kansel. Luister maar eens: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, waarom bent U ver van de woorden van mijn jammerklacht? Dag en nacht roep ik, maar U, mijn God, antwoordt niet. Voor mij hebt u geen aandacht!' Dat klinkt niet zo positief! Toch wordt David niet als ongelovige beschreven. Integendeel! Hij kreeg een prachtig compliment van de Heer. Gods Zoon wordt immers Zoon van David genoemd. Dan moeten zijn gebeden toch wel gewaardeerd zijn, zou ik menen.

Was Jezus eigenlijk gelukkig? Leefde Hij als een gelukkig mens? De Bijbel zegt van wel. Het Evangelie dat Hij bracht is een blijde boodschap. En wie Hem echt leert kennen, ontdekt daarvoor een levensstijl die hij dan ook van harte anderen toewenst. Maar Christus heeft wel pijn en verdriet gekend. Hij huilde over Jeruzalem dat niet naar Hem wilde luisteren. Hij

van jouw pijn, teleurstelling of verdriet. Dan loop je het grote gevaar de zaken niet meer in de juiste proporties te zien. Wijsheid daarentegen begint met ontzag voor God, waardoor dezelfde zaken in een beter perspectief komen te staan. Een wijs mens verliest God niet uit het oog, maar laat zich inspireren door Davids woorden: 'Ik stel mij de HEER voortdurend voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand is, wankel ik niet. Daarom is mijn hart verblijd en mijn ziel verheugt zich, ook zal mijn lichaam veilig wonen.' Zoiets houdt je op de been.

David werd een beetje vroeg tot koning gezalfd. Er was namelijk nog een koning, die – net als de machthebbers van nu – nog geen afstand van de troon wilde doen. Al hoorde die koning bij dezelfde kerk, toch moest David regelmatig voor hem vluchten. Meer dan eens ontsnapte hij ternauwernood aan de dood. Daar kun je wel eens depri van raken! David was namelijk zeer op die koning gesteld. Hij was

ze dan eerder van pech of ongeluk, niet van geluk of zaligheid. Maar natuurlijk, als je gelooft dat leven zich beperkt tot wat je hier en nu kunt krijgen, dan kun je dat ook niet begrijpen. Maar als je God hebt leren kennen als iemand die je liefdevol aanziet en grootse plannen met je voorheeft, leer je geloven dat Hij je zal geven wat je nodig hebt. Zelfs nog veel meer dan dat. En niet alleen voor hier en nu. Dat laat je je niet ontnemen. Nee, dat hou je voor ogen, want dat helpt je om Hem dagelijks dankbaar tegemoet te treden.

Mijn vrienden zijn aan het leren zich door deze waarheid te laten leiden, nu ze hun teleurstelling verwerken. Ze willen geloven dat ze er verkwikt, vertroost en verzadigd uit te voorschijn kunnen komen. Dat heeft Gods Zoon immers beloofd. Zo leren ze, jong als ze zijn, een veel mooiere manier van leven zich eigen maken. Zo kunnen ze van geluk spreken, al ontkennen ze de teleurstelling niet! ■

'Christus heeft pijn en verdriet gekend'

ventiel

Opmerkelijke citaten in nieuwsbrieven en persberichten

'Ik was geen overtuigde christen toen ik naar de universiteit ging. Ik had er zelfs nog nooit over nagedacht dat je je geloof kon 'delen' – je vertelde het als een ongewenst verkooppraatje – nu zie ik het als een gratis maaltijd. Zo een waar mijn vrienden graag naar toe gaan, omdat het hen helemaal zal vullen.'

Uit de European Newsletter november 2011

'Singapore is in 50 jaar van een ontwikkelingsland een heel welvarend land geworden. Van de 4,5 miljoen inwoners heeft 70% een Chinese afkomst. Wat mij heeft getroffen is dat het aantal christenen de laatste 20 jaar is gegroeid van 12,4% naar meer dan 18%. Zoiets intrigeert en inspireert mij.'

Uit de nieuwsbrief van Joke en Jelle Jongma

'Tegelijkertijd zien we ook dat de zorgen van deze tijd weer nieuwe mogelijkheden doen ontstaan voor het evangelie. Het is lang geleden dat ik zoveel geloofsgesprekken gehad heb als tijdens dit herfstseizoen. De economische onzekerheid brengt scherper aan het licht welke waarden belangrijk zijn en waarin men eigen-

lijk zijn vertrouwen stelt. Wanneer het moeilijk wordt voor de eigen portemonnee wordt het schrijnend duidelijk hoe oppervlakkig soms het vernis van solidariteit en bewogenheid is. En men vraagt zich af waar men alternatieve beelden of levensvisies kan vinden. Hier ligt onze kans en uitdaging om het evangelie van Jezus en zijn Koninkrijk die boodschap van hoop, vertrouwen en vernieuwing te laten zijn die het verdient te zijn.'

Uit de nieuwsbrief van Rinus en Joke Baljeu

'Recent mocht ik voor een dertigtal mannen op een mannenweekend van NSA spreken over Gods hart voor hen. Wat ik steeds merk daarbij is dat ik niet alleen het concept wil overbrengen. Ik wil niet intellectueel het Vaderhart van God onderwijzen aan deze mannen, maar ik wil dat ze het proeven, dat ze het ervaren, dat ze zijn hart voor hen echt ontmoeten op hartsniveau. En dat is superspannend, niet alleen voor hen, maar ook voor mij. Omdat het betekent dat ik me ook niet meer kan verschuilen achter het concept van Gods liefde voor hen. Dat ga ik dan ook ervaren.'

Uit de Nieuwsbrief van Laurence Koo ■

tekstafette

Wat is jouw favoriete bijbeltekst en waarom? Deze keer **Antoine Bodar**, priester, journalist en schrijver.

Johannes 1:1, 4-5:

'1 In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God.

4 In het Woord was leven en het leven was het licht voor de mensen. 5 Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen.'

Bij de opening van het Johannesevangelie wordt prachtig teruggegrepen op het begin van Genesis. Het Woord is vlees geworden, het Licht is gekomen om de duisternis weg te nemen. Daarom is het kerst geworden. Ik vind Lukas 2 ook mooi, maar dat is meer verhalend. ■

Financiële stand

	A	B
1.600.000		
1.500.000		
1.400.000		
1.300.000		
1.200.000		
1.100.000		
1.000.000		
900.000		
800.000		
700.000		
600.000		
500.000		
400.000		
300.000		
200.000		
100.000		

We mochten voor het Navigatorwerk in Nederland ontvangen:

Tot 31 december 2011 € 1.580.065 (B)
Begroot was € 1.636.246 (A)

De stichting De Navigators investeert in mensen, zoals jongeren, studenten en jonge professionals. Helpt u het ons mogelijk te maken?

Maak dan uw gift over op bankrekening 29340 of 38.52.06.720 van St. De Navigators, Driebergen, onder vermelding van uw giftbestemming. Meer info op www.navigators.nl

> *vervolg van pagina 1 - Een opdracht en een belofte*

Navigatoropdracht

Het thema van dit jaar is #FollowHim, naar aanleiding van onze kernwaarde: *Discipelen maken onder de volken, vooral via relationele netwerken*. Dus discipelen maken in een setting van warme relaties. Toen de eerste Joden geïnteresseerd in Jezus raakten en vroegen waar Hij woonde, noemde Hij niet zijn straat, huisnummer, postcode en stad, maar Hij zei: 'Kom, en zie.' Zo begon voor deze mannen een avontuur waar ze nog nooit van gedroomd hadden. Eerst bij een bruiloft waar ze een glimp van Jezus' macht zagen om vervolgens een paar jaar met Hem op te trekken. En tot slot was er die opdracht met de belofte: 'Nu gaan jullie de wereld in om discipelen te maken. En ik ben bij je, alle dagen tot aan de voleinding van de wereld.' Deze discipelen zijn allang overleden maar de *opdracht en de belofte* zijn ook voor ons: '... tot aan de voleinding der wereld'.

Beginnen in je eigen omgeving

De belofte en de opdracht beginnen in je eigen omgeving. In Amersfoort berei-

(Jer.29:7), gaan we met deze mensen op weg en brengen we hen bij Jezus. De woorden van Jezus: '... te beginnen bij Jeruzalem ...' gelden voor ons als startpunt, daar waar we zijn: bij vrienden, bekenden, familie en kennissen. Dat is niet altijd gemakkelijk. Heb ik genoeg compassie voor mensen om mijn schroom te overwinnen? Over Dawson Trotman las ik: 'He cared enough about people to directly challenge them to be their very best, to follow Jesus.'

Voor de hele wereld

Dawson geloofde dat God grote dingen zou doen ... omdat Hij het beloofd had. Hieruit groeide de visie om mensen niet alleen tot Christus te leiden maar hen persoonlijk te begeleiden tot toegewijde arbeiders.

Dat werd de roeping van De Navigators. Een van de vrienden van Dawson, **Billy Graham** was zo onder de indruk van die visie dat hij De Navigators in de arm nam om het nazorgwerk van zijn campagnes op zich te nemen. Ook hier hadden die eerdere gebieden wereldwijde invloed. Voor mij heeft dat zeer

ken we met een vriendenteam via Pitstop (www.pitstopamersfoort.nl) mensen die van het geloof vervreemd zijn. Vanuit: 'Zoek de vrede voor de stad waarheen ik u in ballingschap heb doen wegvoeren en bid voor haar want in haar vrede zal uw vrede gelegen zijn'

aanstekelijk gewerkt. Toen ik in de Brugkerk in Amersfoort het jongerenwerk 'oppakte' gaf deze visie mij de moed om te bidden: 'Here, Bruggers tot de einden der aarde.' Ik zie het gebeuren. Want bij God is het: 'Beloofd is beloofd.' ■

colofon

RASTER - Informatieblad van De Navigators. Verschijnt 6 keer per jaar en wordt op aanvraag gratis toegezonden. ISSN 1384-3087

Redactie:

Marieke Boersma-Lensen (hoofd-redacteur a.i.)
Bernard Terlouw (Advies)

Medewerkers:

Niels van Donselaar, Alycia Homeyer, Cees de Jonge, Gerard Niezen, Mariëlle Omony-Miedema, Sjoerd Post, Elze Sietzema-Riemer, Margriet Terlouw, Jeanette Vos

De Navigators

Postbus 18,
3970 AA Driebergen
Tel. (0343) 52 01 04
Fax (0343) 51 36 07
raster@navigators.nl
www.navigators.nl

Adreswijzigingen:

adres@navigators.nl

Giften:

Bankrekeningen 29340 of 38.52.06.720
De belastingdienst heeft De Navigators aangewezen als ANBI en daarmee zijn uw giften aan ons aftrekbaar.

Vormgeving:

Vermaas & Koning, Driebergen

Druk: Flevodruk, Harlingen

Advertenties: Theo Wijbenga, tel. 06-138 62 881, email advertentieverkoop@navigators.nl
Onze tariefkaart kunt u downloaden op www.navigators.nl/media/155

De redactie is niet aansprakelijk voor de inhoud van advertenties en aanbiedingen in Raster.

Overname van artikelen en/of illustraties is uitsluitend toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie.

Agenda

Navigators stilteactiviteiten

- **Stilteweekenden voor mannen**
Waar: Abdij Sion, Diepeveen
2-4 maart en 5-7 oktober.
Thema: Stil worden voor God en luisteren naar zijn stem.
Kosten: 125 euro.
Info en aanmelding: **Ed Haagsman**, 0348-432239, email: ed@haagsman.com. Zie ook: www.navigators.nl/watdoenwe
- **Stilteweekend voor vrouwen**
Waar: Arnold Janssen Klooster in Wahlwiller, Limburg
4-6 mei, 14-16 september en 1-3 februari 2013.
Kosten: 165 euro.
Info en aanmelding **Elisabeth de Smaele**, 06-19426845. Zie ook www.navigators.nl/watdoenwe

Retraite Gebed en Vasten

- 22-24 maart in Bezinningscentrum Emmaüs te Helvoirt.
6-8 juni in retraitecentrum Klein Sion te Leuvenheim.
Info en aanmelding: **Jan Minderhoud**, 0341-561948, email: janminderhoud@planet.nl of **Antoinette de Bruijn-Ambags** 030-6012068, email: awcdebruijn@ziggo.nl. Zie ook: www.biddeniseenweg.nl.

Skikamp

- Hopfgarten, Oostenrijk, 3-10 maart.
Info en aanmelding: **G. Bonnema** 035 - 62 149 81, email: g.bonnema@chello.nl. Zie ook: www.navigators.nl/watdoenwe

3 maart 2012

Wereldwijde Navigator Gebedsdag

Bid u mee?

Op de volgende locaties wordt er tijdens de Wereldwijde Navigator Gebedsdag gebeden:

- **Amersfoort:** van 10.00-12.30 uur, Beltmolen 29, Leusden.
Info: 033-4948070 of bernard.terlouw@navigators.nl
- **Amsterdam: op 13 maart!** van 09.00-12.00 uur in De Tabernacle, Oudezijds Voorburgwal 63.
Info: rianeveurink@hotmail.com
- **Dronten:** van 19.00-21.00 uur, DeBoot (www.deboot.org).
Info: m.witteveen@solcon.nl
- **Eindhoven:** van 9.30-12.30 uur, Oosterklamp 20 te Nuenen. Info: 040-2831026 of r.pelleboer@onsnet.nu
- **Groningen: op 2 maart!** van 19.30-22.00 uur, Sociëteit der N.S.G., Herenweg 1.
Info: david@navigators.nl
- **Leiden:** van 15.00-17.00 uur, Pr. Margrietlaan 7 te Voorschoten.
Info: twigtwim@worldonline.nl
- **Maastricht:** van 11.00-14.00 uur, Meesenbroekweg 37. Info: 043-3510351 of cornel@vanschayck.nl
- **Middelburg:** van 13.00-15.00 uur, Penninghoeksingel 69.
Info: aj@geschiere-josiasse.nl
- **Wageningen:** van 20.00-22.00 uur.
Info: anna@navigators.nl

Voor overige informatie zie ook: www.navigators.nl/watdoenwe/177

terras

>vervolg van pagina 1

'Stille Tijd Ontbijt' met NST

In Tilburg werden er tijdens de activiteiten rond de Dies Natalis (de verjaardag van de vereniging) ook 'Stille Tijd Ontbijten' georganiseerd. Het werd erg gewaardeerd om samen de dag te beginnen en God en elkaar te ontmoeten. Daarom heeft het bestuur besloten hiermee door te gaan. Eenmaal in de drie weken is er nu een gezellig ontbijt van een half uur waarna een van de leden een stukje uit de Bijbel deelt. Vervolgens houdt men gezamenlijk stille tijd. Doordat er elke keer verschillende mensen komen (uit een kleine vereniging van 21 leden) is het bestuur heel tevreden met de gemiddelde opkomst van zeven personen.

NSRer Jan Boers preases LKvV

Vanaf 7 oktober 2011 is Jan Boers van NSR Praesis (voorzitter) van de Landelijke Kamer van Verenigingen. Dit is de landelijke koepelorganisatie van studentenverenigingen in Nederland. Dit voorzitterschap is van groot belang omdat Jan de belangen van studenten die lid zijn van een studentenvereniging vertegenwoordigt in politiek Nederland. Vanwege alle geplande bezuinigingen is de LKvV een belangrijk orgaan dat ervoor zorgt dat studenten goed worden geïnformeerd. Een ander doel van LKvV is het bevorderen van de samenwerking tussen de aangesloten verenigingen.

Gelderse gehandicapte sporter 2011

'Helemaal te gek, echt wauw!' Dat waren de eerste woorden van skiester **Anna Jochemsen** toen ze hoorde dat ze de titel van Gelderse gehandicapte sporter 2011 had gewonnen. Haar broer **Hendrik Jochemsen** nam tijdens het Gelders sportgala op 8 december 2011 de prijs in ontvangst. Anna was op dat moment in Oostenrijk (Kutai) om deel te nemen aan een tweetal wedstrijden die meetellen voor de European Cup. De Wageningse navigatorstudente behaalde afgelopen seizoen een achtste plek op de wereldkampioenschappen, goud op de Amerikaanse kampioenschappen en goud in een Noord-Amerika Cup. Dit seizoen denkt ze een top zes klassering te halen op de World Cup. ■

kort m

Gesprek

Margriet Terlouw-Steenbeek

'Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten ...'. Zo begint Johannes 4. Het vertelt dat de discipelen doorliepen naar de stad en Hem achterlieten. Had Hij er behoefte aan om alleen te zijn? Toen zij terugkwamen was Hij in gesprek, met een vrouw. Ze verbaasden zich: 'Rabbi, U moet iets eten.' Maar hij zei: 'Ik heb voedsel dat jullie niet kennen.' Ze vroegen zich af: 'Zou iemand Hem iets te eten gebracht hebben?'

'Geef Mij wat te drinken,' had Hij haar gevraagd. Ze had niet geweten hoe ze het had: Een Joodse rabbi die een gehate Samaritaanse een gunst vraagt. Haar verbazing was

het begin geweest van een diep gesprek. Het gesprek leek Hem volkomen te vervullen. Toen zij vertrok naar de stad - zonder kruik - keek Hij haar na met een brede lach op zijn gezicht. Vermoeidheid en honger waren verdwenen.

In haar zag Hij een vrouw die naar een ander leven hunkerde. Hij wist dat Hij dat te bieden had en Hij had zichzelf aan haar toevertrouwd. Met beide handen had ze zijn aanbod aangenomen. Pas veel later begrepen de leerlingen het belang van het gesprek. Toen ze zelf gesprekken gingen voeren. Voor De Navigators is het een levensroeping: Christus kennen en bekendmaken. ■

Puntjes

- Vakantiehuisje te huur op camping 'De Heigraaf' in Woudenberg. Informatie: tonnennie@gmail.com.
- Dringend woonruimte gezocht in Zwolle en omgeving voor navigatorstel dat binnenkort gaat trouwen. Reacties: markvelema@hotmail.com

Persoonlijk

- Geboren**
- op 21 december 2011 **Rembrandt Johannes Christiaan**, zoon van **Ronald** en **Lydia van der Meer**
- op 6 februari 2012 **Anneruth Grace**, dochter van **Maarten** en **Joanne Versteeg**

De start van 2012 was voor zowel LEF als NSV bruisend en inspirerend! Deze beide onderdelen van De Navigators in Nederland hadden een weekend waarin ontmoeting met God en met elkaar centraal stond. De opbouw van respectievelijk XCEL en FOCUS was vergelijkbaar: verschillende samenkomsten, vurige aanbidding, inspirerende sprekers, diverse workshops en veel tijd om elkaar te ontmoeten. Toch hadden XCEL en FOCUS een heel eigen karakter. Ontdek het zelf door onderstaande feiten en impressies.

Tekst: Tirza Roor

XCEL WAT FOCUS

WANNEER

WIE

WORKSHOP

WAAR

REACTIES

Foto's Excel: Jesse van Leur

WIE
85 JEUGDLEIDERS die tweemaandelijks gecoacht worden door LEF
1100+ STUDENTEN die betrokken zijn bij NSV of Netwerk

WAAR
Hoog Soeren, Don Bosco
Zelhem, De Betteld

WANNEER
20-22 januari 2012
27-29 januari 2012

THEMA
GODS HART – MIJN THUIS
BRAVEHEART | You See Bones – I See an Army

GEMIDDELDE LEEFTIJD
30 jaar
20 jaar

AANTAL PERSONEN AAN DE EETTAfel
6 personen
50 personen aan een lange tafel of met 8 vrienden in een chalet

WORKSHOPS
6 workshops o.a.:
Hoe betrek je ouders bij jongerenwerk?
Gespreksvaardigheden
Hoe spreek je over seks met jongeren?
Seven Live Languages
Met je kring de wereld in

REACTIES DEELNEMERS
De aftrap ging over genade: vette stof, 'diep', confronterend, bemoedigend, aanvurend, vol liefde!
De opbouw en invulling van het thema vond ik heel goed:
Gods hart – mijn thuis
Mijn hart – Gods thuis
Gods hart bij mij thuis
Ik wil nog meer op zoek gaan naar Gods hart en zijn cultuur in mijn hart en huis.
Het uitwisselen van verhalen van andere jeugdleiders uit het land was bemoedigend. Het hadden er van mij nog meer mogen zijn!
Het praten met de mensen uit mijn eigen jeugdleiders-team was voor mij het meest waardevol. Samen zijn we een schakel tussen Jezus en de jongeren. Dit weekend hadden we echt de tijd. We hebben voor elkaar gebeden en samen besproken wat we thuis willen toepassen. Top!

Ik wil echt en eerlijk zijn. Dat is het voorbeeld wat ik wil geven als jongerenleider. Het is heel belangrijk dat mijn relatie met God goed is.
Als mijn hart – Gods thuis is, hoef ik niet bang te zijn dat ik Hem niet uitdraag. Mijn wandel met God reflecteert op de relatie met mijn jongeren. Of ik mij hiervan nu bewust ben of niet. Wat ontspannend.
Gebed = superchill. Met elkaar hebben we 24/7 gebeden. Je kon je inschrijven om 30 minuten alleen in de gebedsruimte te bidden.
Het mooiste vind ik dat we met zoveel mensen samen een zijn, ondanks de verschillende steden en achtergronden. Er waren zelfs 21 internationale gasten die ook betrokken zijn bij De Navigators in hun land.
Als ik al deze mensen zie en al deze verhalen hoor, dan denk ik: Wow ... God bestaat! Punt.
Op Focus is er veel ruimte om keuzes te maken. Er wordt echt een appèl op je gedaan. Ik heb gekozen om mij in te zetten in het leger van God. Mijn handafdruk in rode verf staat op de zijwand. Iedereen heeft een eigen bijdrage in deze wereld. Het was echt heel tof om dat met vrienden samen te beleven.
Op uitnodiging van stafleden waren er zaterdagochtend 90 financiële supporters en betrokkenen aanwezig om de gezamenlijke investering in studenten te vieren. 'Het was een onvergetelijke ervaring om in de zaal zoveel studenten te zien die zichtbaar met God willen leven.'

Pete Greig in één van zijn toespraken: 'God vergeet nooit een gebed wat je hebt gebeden. Hij kan het vergeten, maar God niet. Hij maakt van droge botten een machtig leger. Dat hebben we gelezen in Ezechiël 37. Hij roept je om kleine praktische dingen te doen. Door jou zullen mensen op jouw universiteit Jezus leren kennen.'

LEEFTIJD

WAAR

WORKSHOP

WIE

EETTAfel

Foto's Focus: Kees Visser